

SCÉNÁŘ

Zpracovali: Klára Prchlíková, Anděla Kautská, Veronika Beranová, Natálie Seligerová, Jan Chabada, Marie Dobiášová, Základní škola Roudnice nad Labem, Karla Jeřábka 941, okres Litoměřice

Klára 1: František Padělek se narodil 4. února 1952 v Ivančicích, kde prožil společně se svou sestrou dětství. Poté, co se jeho otec stal vojákem, se museli často stěhovat. Od mala ho zajímala letadla a zhruba od 12 let začal chodit do letecko-modelářského kroužku, a proto si po základní škole jednoznačně vybral Střední vojenskou školu leteckou v Košicích.

0:27 – 1:19 *„Střední školu ... Najednou jsem se dozvěděl, že existuje Střední vojenská škola letecká. Tak jsem dělal všechno proto, abych se tam dostal. Úspěšně jsem složil přijímací zkoušky a potom jsem nastoupil do Vojenské odborné střední školy letectva, která byla až v Prešově a Košicích.....“*

Anděla 1: Jak vzpomínáte na sametovou revoluci? A co jste prožíval?

1:20 – 1:43 *„Pro mě jako vojáka bylo takovým velkým krokem, když najednou jsme měli možnost a začali jsme se stýkat s armádami západních zemí, což jsme do té doby nemohli.“*

Anděla 2: Jak jste se dostal do Argentiny a Paraguaye?

1:47 – 2:13 *„Já jsem skončil svoji kariéru vojenskou jako velitel letectva a protože jsem dosáhl vrcholu v armádě, v armádě nelze, že půjdete postupně ve funkcích níž, takže jsem odcházel do zálohy. V té době mi bylo nabídnuto, abych šel dělat velvyslance do Argentiny a Paraguaye.“*

Anděla 3: Jak se Vám tam žilo? Co jste tam dělal?

2:16 – 2:39 *„Argentina je zvláštní tým, že je tam asi zhruba jenom 4% původního obyvatelstva, kulturně nám velice blízká, necítili jsme rozdíl v chování lidí. Bylo to velice příjemné, byly to i povinnosti pracovní, kde se člověk musel zúčastňovat různých jednání. Přenášet informace z České republiky do Argentiny.“*

Anděla 4: Co Vás vedlo k zařizení Českého domu v Oberá?

2:43 – 3:25 *„Mně se podařilo prosadit, aby Česká republika věnovala finanční dar našim krajanům v Argentině, aby si mohli postavit krajanový dům, český dům. Tam existuje Park národů, jednou za rok je tam oslava, která se jmenuje Slavnost imigrantů“*

Anděla 5: Na koho v životě nikdy nezapomenete?

3:29 – 4:58 *„Samozřejmě člověk pořád myslí na svoje rodiče, potkal jsem se osobně i s prezidentem Havlem, potkal jsem za svůj život, a opravdu rád na to vzpomínám, řadu veteránů z 2. světové války. Měl jsem to štěstí, že jsem zažil za jejich života Františka Fajtla,*

Peřinu....pan generál Boček, který jediný ještě z té skupiny žije, prince Filipa, který nedávno umřel, manžel královny Alžběty..... V Izraeli jsem se potkal osobně na večeři s izraelským prezidentem Weizmanem, přišel kvůli mně, veliteli českého letectva, aby mně jménem Izraelců poděkoval České republice“

Jan 1: Kdy jste se stal starostou? A co Vás k tomu přimělo?

5:01 – 5:20 „ Mě už nebavilo jezdit do Prahy. V té době bylo před volbami a tehdejší starosta pan Urban mě požádal, jestli bych nešel s nimi na kandidátku. Tak jsem šel, v té době jsme volby vyhráli a stal jsme se místostarostou.“

Klára 2: Jeho nejmladšího syna také zajímala letadla, a proto se rozhodl jít v otcových stopách.

Anděla 6: Máte nějaké životní motto, kterým se řídíte?

5:34 – 5:43 „V životě zkusit všechno, nebát se zkusit, protože když něco nezkusíte, můžete toho litovat, protože už se ta situace neopakuje. Kdo nic nedělá, ničeho nedosáhne.“